

Ders 41

LESSON 41

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İsraillilerin İmansızlığı

THE ISRAELITES' UNBELIEF

Çölde Sayım 13, 14

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Kendisinin ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Tevrat'ı açıklamaya devam ediyoruz. Tevrat, bildiğiniz gibi, Peygamberlerin Yazılarının ilk bölümüdür ve beş kısım ya da beş kitap içerir. **Yaratılış** olarak adlandırılan ilk kitapta günahın dünyaya nasıl girdiğini, kendisi ile birlikte nasıl acı, ölüm ve yargı getirdiğini öğrendik. Ancak yine de aynı zamanda, Tanrı'nın Adem'i ve soyunu, günahın cezası olan sonsuz cehennem ateşinden kurtarmak için bir plan tasarlamış olduğunu da gördük. Tanrı'nın Kendi doğruluğundan ödün vermeden günahkarların günahlarını bağışlayabilmesi amacı ile günahkarların yerine ölmek üzere bir Kurtarıcı göndereceğine dair nasıl söz verdiğini öğrendik. Yaratılış kitabı, bize aynı zamanda Tanrı'nın İbrahim'i nasıl seçtiğini ve ondan nasıl büyük bir ulus yapacağını vaat ettiğini, bu ulustan, önce peygamberlerin ve en sonunda da Kurtarıcının geleceğini önceden bildirdiğini öğretti.

Tevrat'ın ikinci kitabı olan **Mısır'dan Çıkış'ta** Tanrı'nın, peygamberi Musa'nın elleri aracılığı ile İbrahim'in soyu olan İsraillileri Mısır ülkesindeki tutsaklığını zincirlerinden nasıl kurtardığını gördük. Tanrı, Mısır'dan çıkarak çöle gitmeleri için İsrail oymaklarını yönlendirdi; onları Sina Dağı'na getirdi ve onlara orada Buyruklarını verdi ve günahlarını bağışlayabilmesi için gerekli olan hayvan kurbanlarının kanı hakkında bilgi verdi.

Son derste Tanrı'nın nasıl Musa'ya ve İsraillilere Kendisinin onların arasında yaşayabilmesi amacı ile O'nun için güzel ve hayranlık uyandıran **Buluşma Çadırını** (Tapınak) bina etmelerini buyurduğunu gördük. Rabbin buyurduğu her iş tamamlandı ve o zaman "*bulut Buluşma Çadırını kapladı ve Rabbin görkemi konutu doldurdu.*" (Mısır'dan Çıkış 40:34) Tanrı, İsraillilere kendileri ile nasıl harika bir ilişkiye sahip olmak istediğini gösteriyordu. Ancak O'na Buluşma Çadırının sunağında kurban edilmiş bir hayvanın kanını getirmeden yaklaşabilmek mümkün değildi. Kurban edilen hayvanları ile birlikte Buluşma Çadırı, gökyüzünden gelecek ve yeryüzünde yaşayacak olan, günahı ortadan kaldırmak için Kanını bir kurban olarak dökecek yüce **Kurtarıcının gölgesini ve örneğini** ortaya koymak için tasarlanmıştı.

Tevrat'ın üçüncü kısmında Levililer (*Levi oymağına ait yasalar*) olarak adlandırılan kitapta Tanrı, Musa'ya, İsraililerin, günahı örtecek olan kurbanları Kendisine nasıl sunacaklarını ayrıntılı olarak açıklayan yasaları yazması için esin verdi. Bu kitapta çok geniş bilgiler yer alır ve biz şimdi bu kitabın içeriğinin tümüne burada bakacak zamana sahip değiliz. Ama eğer bu kitabı siz çalışırsanız, yaklaşık iki yüz kez tekrarlanan iki sözcüğün dikkatinizi çekmesi gerekir. Bu iki sözcük tüm kitapta yer alan mesajı özetlerler. Çok sık göze çarpan bu sözcükler, "**Kutsal**" ve "**Kan**" kelimeleridir. Bu kitapta bu iki sözcüğün sürekli olarak tekrarlanmalarının nedeni nedir? Çünkü, bir insanın hayatında kavrayabileceği en önemli mesajlardan biri **Tanrı'nın kutsal olduğu** ve "*kan dökülmeksizin günah bağışlamasının olmayacağıdır.*" (İbraniler 9:22) Tevrat'ın üçüncü kitabının taşıdığı önem, İsraililere günah ile lekelenmiş saf olmayan bir günahkarın saf ve kutsal olan Tanrı'ya nasıl yaklaşabileceğini öğretmesinden ileri gelir. Tanrı hiç kimsenin Kendisine bir hayvan kurbanın kanı olmaksızın yaklaşamayacağını açıkça gösterdi. Bu hayvan kurbanın kanı, günahkarların günahının borcunu ödemek için dünyaya gelecek ve günahkarların yerine geçerek onların uğruna ölecek olan kutsal Kurtarıcıyı önceden ima eden bir kurban aitti.

Bugün için ayırdığımız zamanın son bölümündeyiz ve şimdi Musa'nın Tevrat'ın **Çölde Sayım** adlı **dördüncü kitabına** bakalım. Bu kitapta, İsraililerin nasıl yaklaşık bir yıl süre ile Sina Dağı'nın eteklerinde yaşadıklarını okuyoruz. Bu bir yıl içinde Tanrı onlara pek çok şey öğretti ve Musa'ya, bugün elimizde tutarak okuduğumuz kutsal Tevrat'ın büyük bir bölümünü yazması için esin verdi.

Ancak yine de, Tanrı İsraililerin sonsuza kadar çölde yaşamalarını amaçlamadı. Bu nedenle Tanrı bir gün onlara kalkmalarını ve harekete geçerek çölden çıkmalarını söyledi; daha önceden vaat etmiş olduğu Kenan diyarı adlı bolluk ülkesine doğru yola çıkmaları için onları yönlendirdi. Kutsal Yazılar bize, İsraililerin Sina Dağı'ndan ayrılarak yola çıkacakları gün Buluşma Çadırını dolduran Tanrı'nın yüceliğinin bulutunun yükseldiğini ve onların önünde harekete geçerek ilerlemeye başladığını söylerler. Onlara rehberlik eden **Rabbin Kendisiydi**. Hangi yolu izleyeceklerini göstermek için gün boyu bir **bulut**, gece olduğunda ise bir **ateş sütunu** halinde her gün ve her gece önlerinden gitti.

Böylece, İsraililer Tanrı'nın uzun zaman önce İbrahim'e ve soyuna vaat etmiş olduğu Kenan ülkesinin sınırına varıncaya kadar gündüzleri bulutu, geceleri ise ateş sütununu izlediler. Tanrı vaatlerini unutmadı. **İsraililer, Tanrı'nın sadakatini ve gücünü sayesinde** bugün Filistin ya da İsrail olarak adlandırılan **Kenan ülkesinin sınırına vardılar**.

Ancak, Kenan ülkesinde oturan insanlar vardı. Kenan ülkesinde yaşayan bu kişiler sayıca kalabalık ve çok güçlü olan insanlardı. O zaman bu durumda İsraililer bu ülkeye nasıl sahip olabileceklerdi? Bu ülkeye sahip olabilmeleri için tek bir yol mevcuttu: **Bu ülkeyi onlara Tanrı verecekti**. Tanrı için hiç bir şey zor değildir! Tanrı İbrahim'e şu vaatte bulunmuştu: "*Bu Kenan ülkesini senin soyuna vereceğim.*" Tanrı, Kenan ülkesinde yaşayan halkı yok etmeyi ve bu ülkeyi İbrahim'in soyu olan İsraililere vermeyi planladı. Kenan ülkesindeki halkın günahlarının çok büyük olduğunu anlamak bu noktada çok büyük önem taşır. Bu halkın ahlaksızlık suçları çok büyüktü; öyle ki, öz çocuklarını sahte tanrılara kurban dahi etmekteydiler. Tanrı, Kenan ülkesinin halkına çok sabırlı davranmıştı, ama onlar utanç veren arzularına ve günahlı yollarına son vermeyerek bu suçları işlemeye devam etmişlerdi. Tanrı, bu nedenle, onların ülkelerini İsrail oymaklarına vermeyi tasarladı.

O zaman gelin şimdi, İsraililer Kenan ülkesinin sınırlarına vardıkları zaman neler olduğunu görmek için Tevrat'ın dördüncü kitabını okuyalım. Bu kitabın on üçüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Çölde Sayım)¹ Rab Musa'ya,² **İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder** dedi, 'Ataların her oymağından bir önder gönder.'³ Musa, Rabbin buyruğu uyarınca Paran Çölünden adamlar (on iki kişi) gönderdi.²¹ Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi araştırdılar.

²⁵Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler.²⁶ Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa ile Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler.²⁷ Musa'ya, 'Bizi gönderdiğin ülkeye gittik' dediler, **Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri!**²⁸ **Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük!**

³⁰Sonra **Kalev** Musa'nın önünde halkı susturup, 'Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var' dedi.³¹ **Ne var ki kendisi ile oraya giden adamlar, 'Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü' dediler.**³² Araştırdıkları ülke hakkında İsraililer arasında kötü haber yayarak, 'Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir' dediler, 'Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu.'³³ Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük.'

(Çölde Sayım 14)¹ O gece bütün topluluk **yüksek ses ile bağrışıp ağladı.**² Bütün İsrail halkı Musa ile Harun'a karşı **söylenmeye** başladı. Onlara, 'Keşke Mısır'da ya da bu çölde ölseydik!' dediler,³ 'Rab neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek, Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?'⁴ Sonra birbirlerine, 'Kendimize bir önder seçip Mısır'a geri dönelim' dediler.⁵ Bunun üzerine Musa ile Harun, İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar.⁶ Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu **Yeşu** ile Yefunne oğlu **Kalev** giysilerini yırttılar.⁷ Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir.⁸ Eğer Rab bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecektir ve orayı bize verecektir.⁹ Ancak Rabbe karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. **Ama Rab bizimledir. Onlardan korkmayın!**

¹⁰**Topluluk onları taşa tutmayı düşünürken, ansızın Rabbin görkemi Buluşma Çadırında bütün İsrail halkına görüldü.**¹¹ Rab Musa'ya şöyle dedi: **'Bu halk bana ne zamana dek saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca belirtiye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler?'**

Burada biraz duralım. İsrail'in Tanrı'ya karşı nasıl günah işlediğini ve O'nu nasıl gücendirdiğini duyuyor musunuz? Onların imansızlıklarını görüyor musunuz? Tanrı'yı, nasıl verdiği sözden vazgeçmekle suçladıklarının farkında mısınız? Evet, İsraililer o gün çok büyük bir günah işlediler, çünkü Tanrı'nın, Kenan ülkesini kendilerine vereceğine ilişkin vaadine inanmadılar. Tanrı'nın, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, Yusuf'a ve Musa'ya verdiği söze **inanmadılar.** Aynı günümüzde şu sözleri söyleyen imanlılara benziyorlardı: "Tanrı'ya ve peygamberlere inanıyoruz!" ancak Tanrı'ya ve peygamberlere gerçekten inanmazlar, çünkü Tanrı'nın Kendi peygamberleri aracılığı ile Kutsal Yazılarda vaat ettiklerine inanmazlar! İmansızlık, Tanrı'nın gözünde korkunç bir günahdır.

Sanırım bu konuyu yeterince açıkladık. Şimdi öyküye devam edelim.

(Çölde Sayım 14)²⁶⁻²⁷ Rab, Musa ile Harun'a da, 'Bu kötü topluluk ne zamana dek bana söylenecek?' dedi, 'Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum.'²⁸ Onlara, Rab şöyle

diyor de, 'Varlığımın adına ant içerim ki, söylediklerin aynısını size yapacağım. ²⁹**Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek.** ³⁰Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu **Kalev** ile Nun oğlu **Yeşu**'dan başkası girmeyecek. ³¹Ama tutsak edilecek dediğiniz **çocuklarınızı** oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar. ³²Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek. ³³Çocuklarınız, hepiniz ölüncüye dek kırk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler. ³⁴Ülkeyi araştırdığımız günler kadar – kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl – suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!' ³⁵Ben RAB söyledim; **bana karşı toplanan** bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler.'

³⁶Musa'nın ülkeyi araştırmak için gönderdiği adamlar geri dönüp ülke hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun Rabbe söylenmesine neden oldular. ³⁷Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar Rabbin önünde ölümcül hastalıktan öldüler. ³⁸Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı. (Çünkü Rabbin sözüne iman ettiler.)

İsraililer'in, Tanrı'nın kendilerini Firavunun elinden kurtarmasına ve Kenan ülkesinin sınırına getirmesine rağmen, Rabbe iman etmeyi nasıl reddediklerini gördük. Tanrı, Sözü'ne inanan bu kişilere ne yaptı? Onları çölde ölmeye mahkum etti! İsraililerin bu kuşağı Kenan ülkesine neden giremedi? **Çünkü Tanrı'nın Sözü'ne inanmadılar!**

Sevgili dostlar, Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddetmek korkunç bir faciadır! Tanrı, Kendisine inanmayı reddeden herkesi cezalandırmak zorundadır! Tanrı'nın, kutsal **Sözü'nde** söylediklerini küçümseyen ve bu Söz'e kayıtsız davranan kişi, Tanrı'ya 'yalancı' demiş olur ve O'nun sonsuz krallığında bir yere sahip olamaz! Tanrı, hiç kimsenin imansızlık nedeni ile mahvolmasını istemez. Tanrı, Kendisinin ön gördüğü kurtuluş yolu hakkındaki İyi Haber'e herkesin **inanmasını** ister. Ama herkes kendisi adına karar vermelidir. Tanrı'nın Sözü'ne inanmayı reddeden herkes mahvolacaktır. Tanrı'nın Ruhu'nun peygamberler aracılığı ile vermiş olduğu şu uyarıya kulak verin:

*"Bugün O'nun sesini duyarsanız, atalarınızın baş kaldırdığı, çölde O'nu sınıdığı günkü gibi yüreklerinizi nasırlaştırmayın. Ey kardeşler, hiç birinizde diri Tanrı'yı terk eden **kötü**, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin!"* (İbraniler 3:7,8,12; Mezmur 95:7-11)

Sevgili Dinleyicilerimiz, dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programda Tanrı isterse, Tanrı'ya inanmayı reddeden tüm bu kişilerin çölde Tanrı'nın ant içmiş olduğu gibi nasıl mahvolduklarını göreceğiz. Siz, Kutsal Yazılardaki bu uyarıya kulak verirken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Ey kardeşler, hiç birinizde, diri Tanrı'yı terk eden, kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin!" (İbraniler 3:12)